

„Kristliku elu ja teenistuse” koosoleku allikmaterjal

6.—12. SEPTEMBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | 5. MOOSESE 33—34

„Lase Jehoova igavestel käsivartel end kanda”

it-2, lk 51

Jesurun

Iisraeli rahva austav nimi. Septuagintas väljendatakse selle sõnaga kiindumust ja see on tõlgitud vastega „armastatud”. Nimi Jesurun oleks pidanud iisraellastele meelde tuletama, et nad on Jehoova lepingurahvas ja et neil on seega kohustus tegutseda ausalt ja õiglaselt. (5Mo 33:5, allm, 26; Jes 44:2.) Tekstis 5. Moosese 32:15 kasutatakse sõna Jesurun iroonilises tähenduses. Selle asemel et elada selle nime vääriliselt, muutus Iisraeli rahvas kangekaelseks, hülgas oma valmistaja ja põlastas oma päästjat.

Vaimsed vääriskivid

it-2, lk 439, lõik 3

Mooses

Kui Mooses suri, mattis Jehoova ta teadmata paika. (5Mo 34:5—7.) Ta tegi seda ilmselt seepärast, et iisraellased ei satuks ebajumalakummardamise lõksu ega teeks Moosese hauast pühapaika. Tõenäoliselt tahtis Kurat just mingil sellisel eesmärgil Moosese keha kasutada, kuna Jeesuse jünger ja poolvend Juudas kirjutas: „Kui peaingel Miikael polnud Kuradiga sama meelt ja vaidles temaga Moosese keha pärast, ei sõandanud ta teda pilgata ja tema üle kohut mõista, vaid ütles: „Jehoova sõidelgu sind.”” (Ju 9.)

20.—26. SEPTEMBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | JOOSUA 3—5

„Jehoova õnnistab usutegusid”

it-2, lk 105

Jordani jõgi

Galilea mere ja Surnumere vahel on Jordani jõgi umbes 1—3 m sügav ja 27—30 m lai. Kevadel aga tõuseb jõgi üle kallaste ning muutub laiemaks ja sügavamaks. (Jos 3:15.) Üleujutuse ajal oleks iisraellastel, kelle hulgas olid ka naised ja lapsed, olnud ohtlik Jordani ületada, eriti Jeeriko lähedal. Seal on veevool väga kiire ja on tänapäevalgi jões suplejaid kaasa viinud. Kuid Jehoova peatas imekombel Jordani jõe voolu, nii et iisraellased said kuiva maad mööda jõesängi ületada. (Jos 3:14—17.) Sajandeid hiljem juhtus midagi sarnast Eelijaga ja ka Eliisaga. (2Ku 2:7, 8, 13, 14.)

4.—10. OKTOOBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | JOOSUA 8—9

„Mida me õpime gibeonlaste loost”

it-1, lk 930—931

Gibeon

Joosua päevil. Joosua päevil elasid Gibeonis hiivlased, üks seitsmest hävitamisele määratud kaananlaste rahvast. (5Mo 7:1, 2; Jos 9:3—7.) Gibeonlasi nimetati ka emorlasteks, sest sageli kutsuti nii kõiki Kaanimaa rahvaid. (2Sa 21:2; vrd 1Mo 10:15—18; 15:16.) Erinevalt teistest kaananlastest said gibeonlased aru, et kuigi

nad on sõjaliselt tugevad ja elavad suures linnas, oleks iisraellastele vastu pan-na asjatu, sest Jehoova võitleb nende eest. Seetõttu saatsid Gibeoni elanikud pärast seda, kui Jeeriko ja Ai olid hävi-tatud, Joosua juurde Gilgalisse saadikud rahu sõlmima. Ilmselt esindasid nad ka teisi hiivlaste linnu: Kefiirat, Beerotit ja Kir-jat-Jearimi. (Jos 9:17.) Saadikud kandsid kulunud riideid ja sandaale, neil olid kaa-sas lõhkiläinud veinilähkrid, kulunud kotid ning kuiv ja murenenud leib. Nad ütlesid, et nad on tulnud kaugelt ehk teisisõnu maalt, mida iisraellased ei pidanud val-lutama. Nad tunnistasid, et Jehoova oli olnud selle taga, mis juhtus Egiptusega ja kahe emorlaste kuninga Sihhoni ja Oogi-ga. Kuid targu jätsid nad mainimata selle, mis juhtus Jeeriko ja Aiga, sest uudis nen-de linnade vallutamisest poleks jõudnud „kaugele maale” ajaks, kui nad väidetavalt tee-le asusid. Iisraeli pealikud uurisid esi-tatud tõendeid, uskusid neid ja sõlmisid gibeonlastega lepingu, et jätavad nad ela-ma. (Jos 9:3–15.)

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 1030

Posti küljes rippuma

Vastavalt seadusele, mille Jehoova iisrael-lastele andis, võidi mõned kurjategijad pärast hukkamist posti külge riputada kui Jumala poolt neetud. See oli teistele hoiatuseks. Surnukeha ei tohtinud ööseks postile jääda, vaid tuli matta samal päeval. Selle ööseks postile jätmine oleks rüveta-nud maad, mille Jumal iisraellastele andis. (5Mo 21:22, 23.) Seda käsku järgiti ka siis, kui hukatu polnud iisraellane. (Jos 8:29; 10:26, 27.)

VALMISTUME KUULUTUSTÖÖKS

„Mida me võime õppida lepingust, mil-le Joosua sõlmis gibeonlastega?”

it-1, lk 525, lõik 1

Muud lepingud. a) Iisraeli pealike ja Joo-sua leping gibeonlastega selle kohta, et viimaseid ei hävitata. Kuigi gibeonlased olid kaananlased, kes olid neetud ja kelle iisraellased pidid hävitama, võeti sõlmitud lepingut tõsiselt ja see jäeti jõusse. Siiski jäid gibeonlased neetuks ning neist said puuraiujad ja veetoojad koguduse heaks. (Jos 9:15, 16, 23–27.)

18.—24. OKTOOBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | JOOSUA 12–14

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 902–903

Gebal

Jehoova määras geballaste maa nende maade hulka, mille iisraellased pidid Joo-sua päevil oma valdusse võtma. (Jos 13: 1–5.) Kriitikud peavad seda kohta vastu-rääkivuseks, sest Gebali linn asus Iisraelist kaugel põhjas (umbes 100 km Daanist põhja pool) ja iisraellased ei vallutanud seda ilmselt kunagi. Mõned õpetlased arvavad, et selles salmis on viga ja et algses heebrea keeles olid sõnad „Liiba-noniga külgnev maa” või „geballaste maa piirini”. Väärib aga märkimist, et Jehoova töötus tekstis Joosua 13:2–7 oli *tingimus-lik*. Seega ei pruukinud iisraellased Gebalit vallutada, kuna nad muutusid sõnakuul-matuks. (Vrd Jos 23:12, 13.)

25.—31. OKTOOBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | JOOSUA 15—17

„Kaitse oma hinnalist pärandit”

it-1, lk 848

Orjatöö

Saabudes töötatud maale, ei kuuletunud iisraellased Jehoova käsule ajada kõik kaananlased maalt ära. Selle asemel sundisid iisraellased neid orjatööle. Sellel oli halb mõju, kuna kaananlased meelitasid rahva ebajumalaid kummardama. (Jos 16:10; Koh 1:28; 2:3, 11, 12.) Ka Saalomon pani kaananlaste järeltulijad, kes olid alles jäänud emorlastest, hettidest, perislastest, hiivlastest ja jebuuslastest, orjatööd tegema. (1Ku 9:20, 21.)

it-1, lk 402, lõik 3

Kaanan

Ehkki paljud kaananlased jäid pärast maa hõivamist ellu ega allunud iisraellastele, võib siiski öelda, et Jehoova andis „Iisraelile kogu maa, mille ta vandega oli töötanud nende esiisadele anda”, et ta andis neile „rahu kõigist ümberkaudsetest vaenlastest” ja et „ükski töotus kõigist neist headest töotustest, mis Jehoova oli Iisraeli soole andnud, ei jäänud täitumata, vaid kõik läks täide.” (Jos 21:43—45.) Naaberahvad kartsid iisraellasi ega kujutanud neile tõsist ohtu. Jumal oli varem öelnud, et ta ajab kaananlased ära vähehaaval, et äkitselt tühjaks jäänud maale ei sigineks palju ohtlikke metsloomi. (2Mo 23:29, 30; 5Mo 7:22.) Kuigi kaananlaste sõjatehnika oli iisraellaste omast parem (näiteks olid kaananlastel raudvikatitega sõjavankrid),

ei olnud see põhjuseks, miks iisraellased ei suutnud teatud piirkondi vallutada. Samuti ei saa süüdistada Jehoovat, et ta ei täitnud oma töotust. (Jos 17:16—18; Koh 4:13.) Pigem ei suutnud iisraellased kõiki vaenlasi alistada seepärast, et nad olid Jehoovale truudusetud. (4Mo 14:44, 45; Jos 7:1—12.)